

DECIZII

DECIZIA NR. 573/2014/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 15 mai 2014

privind cooperarea consolidată între serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 149,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În concluziile sale din 17 iunie 2010, Consiliul European a adoptat Strategia Europa 2020 pentru ocuparea forței de muncă și pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii („Strategia Europa 2020”). Consiliul European a pledat pentru mobilizarea tuturor instrumentelor și politicilor Uniunii pentru a sprijini realizarea obiectivelor comune și a invitat statele membre să întreprindă acțiuni consolidate coordonate. Serviciile publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) joacă un rol central în contribuția la realizarea, până în 2020, a obiectivului principal al Strategiei Europa 2020 privind o rată a ocupării forței de muncă de 75 % pentru femeile și bărbații cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani, în special prin reducerea ratei șomajului în rândul tinerilor.
- (2) Articolul 45 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene („tratatul”) prevede libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, în timp ce articolul 46 din tratat stabilește măsuri menite să facă această libertate posibilă, în special asigurând o strânsă cooperare între serviciile publice de ocupare a forței de muncă. Rețeaua SPOFM înființată în temeiul prezentei decizii („rețeaua”) ar trebui să includă, pe lângă aspectele generale privind mobilitatea geografică, o gamă largă de obiective și inițiative sub formă de măsuri de încurajare menite să îmbunătățească cooperarea dintre statele membre în domeniul ocupării forței de muncă.
- (3) Prezenta decizie ar trebui să urmărească să încurajeze cooperarea între statele membre în domeniile care intră în responsabilitatea SPOFM. Decizia oficializează și consolidează cooperarea informală dintre SPOFM prin intermediul actualei rețele europene a șefilor SPOFM la care toate statele membre au fost de acord să participe. Valorificarea la maximum a potențialului rețelei presupune participarea continuă a tuturor statelor membre. Această participare ar trebui să fie notificată secretariatului rețelei.
- (4) În conformitate cu articolul 148 alineatul (4) din tratat, Consiliul a adoptat, prin Decizia 2010/707/UE ⁽³⁾, orientări pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre, care au fost menținute pentru perioada 2011-2013. Aceste orientări integrate ghidează statele membre în definirea programelor lor naționale de reformă

⁽¹⁾ JO C 67, 6.3.2014, p. 116.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 mai 2014.

⁽³⁾ Decizia 2010/707/UE a Consiliului din 21 octombrie 2010 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (JO L 308, 24.11.2010, p. 46).

și în punerea în aplicare a reformelor. Orientările integrate constituie baza recomandărilor specifice fiecărei țări pe care Consiliul le adresează statelor membre în temeiul articolului respectiv. În ultimii ani, aceste recomandări au inclus recomandări specifice privind funcționarea și capacitatea SPOFM, precum și eficacitatea politicilor active în domeniul pieței forței de muncă în statele membre.

- (5) Recomandările specifice fiecărei țări ar beneficia de o susținere prin reacții consolidate bazate pe date concrete referitoare la succesul punerii în aplicare a politicii și de cooperarea între SPOFM din statele membre. În acest scop, rețeaua ar trebui să ia inițiative precise, cum ar fi sistemele comune de analiză comparativă bazate pe date concrete, activitățile aferente de învățare reciprocă, asistența reciprocă între membrii rețelei și punerea în aplicare de acțiuni strategice care își propun să modernizeze SPOFM. La cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei sau a Comitetului pentru ocuparea forței de muncă (EMCO), competențele specifice ale rețelei și ale membrilor acesteia ar trebui să fie folosite, de asemenea, pentru a furniza date concrete în legătură cu dezvoltarea politicilor privind ocuparea forței de muncă.
- (6) O cooperare mai intensă și mai bine definită între SPOFM ar conduce la o ameliorare a schimbului de bune practici. Rețeaua ar trebui să creeze o legătură între rezultatele bazate pe activitățile de analiză comparativă și de învățare reciprocă astfel încât să permită dezvoltarea unui proces sistematic, dinamic și integrat de învățare comparativă.
- (7) Rețeaua ar trebui să colaboreze îndeaproape cu EMCO în baza articolului 150 din tratat și să contribuie la activitatea EMCO prin furnizarea de date concrete și de rapoarte privind politicile puse în aplicare de SPOFM. Contribuțiile rețelei ar trebui transmise Parlamentului European prin intermediul secretariatului, iar Consiliului prin intermediul EMCO, fără nicio modificare, și după caz, împreună cu observații. În special, îmbinarea cunoștințelor rețelei referitoare la punerea în aplicare a politicilor de ocupare a forței de muncă cu analiza comparativă a SPOFM ar putea asista factorii de decizie politică, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, la evaluarea și la elaborarea politicilor privind ocuparea forței de muncă.
- (8) În domeniile de responsabilitate ale SPOFM, rețeaua ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a unor inițiative de politică în domeniul ocupării forței de muncă, cum ar fi Recomandarea Consiliului din 22 aprilie 2013 privind înființarea unei garanții pentru tineret ⁽¹⁾. Rețeaua ar trebui să sprijine, de asemenea, inițiative care vizează o mai bună corelare a competențelor, condiții de lucru decente și durabile, o mobilitate a forței de muncă voluntară sporită și facilitarea tranziției de la educație și formare la piața muncii, inclusiv prin sprijinul pentru furnizarea de orientare și prin transparența sporită a competențelor și calificărilor. Activitățile rețelei ar trebui să abordeze evaluarea și analiza politicilor active în domeniul pieței forței de muncă, inclusiv a celor care vizează categorii sociale vulnerabile și excluziunea socială.
- (9) Rețeaua ar trebui să consolideze cooperarea între membrii săi, să dezvolte inițiative comune care vizează schimburile de informații și de cele mai bune practici în toate domeniile care sunt de competența SPOFM, analizele comparative și consilierea, precum și promovarea unor abordări inovatoare la furnizarea de servicii în materie de ocupare a forței de muncă. Prin înființarea rețelei, va fi posibilă compararea exhaustivă a tuturor SPOFM, pe bază de date concrete și punând accentul pe performanțe, pentru a se identifica cele mai bune practici în domeniile serviciilor SPOFM. Aceste rezultate ar trebui să contribuie la conceperea și furnizarea serviciilor de ocupare a forței de muncă în contextul responsabilităților lor specifice. Inițiativele rețelei ar trebui să îmbunătățească eficacitatea SPOFM și să eficientizeze cheltuielile publice. Rețeaua ar trebui să coopereze și cu alți furnizori de servicii de ocupare a forței de muncă.
- (10) În programul său de lucru anual, rețeaua ar trebui să definească detaliile tehnice ale analizei comparative desfășurată de SPOFM și ale exercițiului aferent de învățare reciprocă, în special metodologia învățării comparative pe baza indicatorilor pentru analiza comparativă, astfel cum figurează în anexa la prezenta decizie, pentru a evalua performanțele SPOFM, variabilele contextuale, cerințele privind comunicarea datelor și instrumentele de învățare folosite în cadrul programului integrat de învățare reciprocă. Domeniile pentru analiza comparativă ar trebui definite în prezenta decizie. Statele membre își păstrează competența de a decide dacă se vor angaja în mod voluntar în exercițiile suplimentare de învățare comparativă în alte domenii.
- (11) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în vederea modificării anexei cu privire la indicatorii pentru analiza comparativă. Este deosebit de important ca, în timpul

⁽¹⁾ JO C 120, 26.4.2013, p. 1.

lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, mai ales cei proveniți din rândul SPOFM. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (12) Ca urmare a varietății modelelor, sarcinilor și formelor de furnizare a serviciilor în diferitele SPOFM, este la latitudinea statelor membre să desemneze, din conducerea superioară a propriului SPOFM, un membru și un supleant pentru consiliul de administrație al rețelei SPOFM („consiliul de administrație”). După caz, membrul sau supleantul respectiv ar trebui să reprezinte în consiliul de administrație și celelalte SPOFM din statul membru în cauză. Atunci când nu este posibil, din motive constituționale, ca un stat membru să desemneze un singur SPOFM, ar trebui identificate SPOFM relevante, păstrând numărul acestora la minimum și nemodificând regula conform căreia un stat membru înseamnă un vot în consiliul de administrație. Membrii consiliului de administrație ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că avizele și experiența autorităților locale și regionale sunt încorporate în activitățile rețelei și că aceste autorități sunt informate în permanență cu privire la activitățile respective. Membrii consiliului de administrație ar trebui să aibă competența de a lua decizii în numele SPOFM din care provin. Pentru a asigura implicarea tuturor SPOFM în cadrul rețelei, activitățile ar trebui să fie deschise participării SPOFM de la toate nivelurile.
- (13) Pentru a asigura o strânsă corelare între sarcinile comune ale SPOFM și realitatea pieței forței de muncă, ar trebui ca rețeaua să dispună de cele mai recente cifre privind șomajul la nivelul NUTS 3.
- (14) Rețeaua ar trebui să se bazeze pe experiența grupului consultativ informal existent al rețele europene a șefilor SPOFM care este sprijinit de Comisie încă din anul 1997, și să-l înlocuiască. Opiniile acestui grup au fost luate în considerare în prezenta decizie. Principalele direcții-cheie de acțiune identificate de acest grup consultativ în documentul său intitulat „Strategia SPOFM 2020” ar trebui să contribuie la modernizarea și consolidarea SPOFM.
- (15) Rețeaua ar trebui să ofere asistență reciprocă în beneficiul membrilor săi și ar trebui să contribuie la sprijinul reciproc pentru modernizarea structurilor organizaționale și a furnizării de servicii, prin consolidarea cooperării, în special prin intermediul transferului de cunoștințe, al vizitelor de studiu și al schimburilor de personal.
- (16) Rețeaua și inițiativele sale ar trebui să fie finanțate prin intermediul secțiunii PROGRESS/ocuparea forței de muncă din cadrul Programului Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în limita creditelor stabilite de Parlamentul European și Consiliu.
- (17) Pentru proiectele elaborate de rețea sau identificate în cadrul activităților de învățare reciprocă și apoi puse în aplicare la nivelul diferitelor SPOFM, statele membre ar trebui să aibă acces la finanțarea furnizată de Fondul social european (FSE), Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) și Orizont 2020, Programul-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (18) Rețeaua ar trebui să se asigure că doar completează, și nu înlocuiește și nici nu dublează acțiunile întreprinse în cadrul Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă în sensul titlului IX din tratat, în special cele ale EMCO și instrumentele acestuia, precum Cadru comun de evaluare și Programul de învățare reciprocă. De asemenea, pentru ca realizarea sinergiilor să fie posibilă, Comisia ar trebui să asigure că secretariatul rețelei cooperează îndeaproape cu cel al EMCO.
- (19) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile recunoscute prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”). În special, prezenta decizie urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului de acces la servicii gratuite de plasament și promovarea aplicării articolului 29 din cartă,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1296/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind Programul Uniunii Europene pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială („EaSI”) și de abrogare a Deciziei nr. 283/2010/UE de instituire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială (JO L 347, 20.12.2013, p. 238).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) — Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104.)

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Înființarea rețelei

La nivelul Uniunii se înființează, pentru perioada cuprinsă între 17 iunie 2014 și 31 decembrie 2020, o rețea a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă (SPOFM) (denumită în continuare „rețeaua”). Rețeaua ia inițiativele prevăzute la articolul 4.

Rețeaua este compusă din:

- (a) SPOFM desemnate de către statele membre;
- (b) Comisie.

EMCO are statut de observator.

Statele membre care au SPOFM cu caracter autonom subnațional asigură reprezentarea adecvată a acestora în inițiativele specifice ale rețelei.

Articolul 2

Definiția învățării comparative

În sensul prezentei decizii și al activităților rețelei, „învățare comparativă” înseamnă procesul de creare a unei legături sistematice și integrate între activitățile de analiză comparativă și cele de învățare reciprocă, ce constă în identificarea bunelor performanțe prin intermediul sistemelor de analiză comparativă bazate pe indicatori, inclusiv colectarea, validarea, consolidarea și evaluarea datelor, cu ajutorul unei metodologii adecvate, și în utilizarea rezultatelor în cadrul unor activități de învățare reciprocă tangibile și fundamentate pe date concrete, inclusiv a modelelor de bune sau cele mai bune practici.

Articolul 3

Obiective

Obiectivul prezentei decizii este de a încuraja cooperarea prin intermediul rețelei între statele membre în domeniul ocupării forței de muncă, în domeniile care intră în responsabilitatea SPOFM, pentru a contribui la Strategia Europa 2020 și la punerea în aplicare a unor politici relevante ale Uniunii, oferind astfel sprijin pentru:

- (a) categoriile sociale cele mai vulnerabile, care se confruntă cu rate ridicate ale șomajului, în special lucrători în vârstă și tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare;
- (b) condiții de lucru decente și durabile;
- (c) o mai bună funcționare a piețelor forței de muncă din UE;
- (d) identificarea lipsei de personal calificat și furnizarea de informații cu privire la amploarea și zona de manifestare a acesteia, precum și o mai bună corelare între competențele solicitanților de locuri de muncă și nevoile angajatorilor;
- (e) o mai bună integrare a piețelor forței de muncă;
- (f) creșterea mobilității geografice și profesionale voluntare, în condiții echitabile, pentru a răspunde nevoilor specifice de pe piața forței de muncă;
- (g) integrarea persoanelor excluse de pe piața muncii, ca parte a luptei împotriva excluziunii sociale;
- (h) evaluarea și analiza inițiativelor active din domeniul pieței forței de muncă și punerea în aplicare eficientă și eficace a acestora.

Articolul 4

Inițiativele rețelei

- (1) În cadrul domeniilor care intră în responsabilitatea SPOFM, rețeaua ia următoarele inițiative, în mod special:
  - (a) elaborează și pune în aplicare, la nivelul Uniunii, învățarea comparativă bazată pe date concrete în rândul SPOFM pentru a compara randamentul activității lor, cu folosirea metodologiei corespunzătoare, în următoarele domenii:
    - (i) contribuția la reducerea șomajului pentru toate categoriile de vârstă și pentru categoriile vulnerabile;
    - (ii) contribuția la reducerea duratei șomajului și la reducerea inactivității, astfel încât să se abordeze șomajul pe termen lung și șomajul structural, precum și excluziunea socială;

- (iii) ocuparea posturilor vacante (inclusiv prin mobilitatea voluntară a forței de muncă);
- (iv) satisfacția clienților în raport cu serviciile SPOFM;
- (b) oferă asistență reciprocă, sub formă de activități *inter pares* sau de grup, prin cooperare, schimburi de informații, experiență și personal între membrii rețelei, inclusiv sprijin pentru punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la SPOFM și specifice fiecărei țări emise de Consiliu la cererea statului membru sau a SPOFM în cauză;
- (c) contribuie la modernizarea și consolidarea SPOFM în domenii-cheie, în concordanță cu obiectivele sociale și privind ocuparea forței de muncă ale Strategiei Europa 2020;
- (d) elaborează rapoarte fie la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, fie din proprie inițiativă;
- (e) contribuie la punerea în aplicare a inițiativelor de politică relevante;
- (f) adoptă și pune în aplicare programul său de lucru anual, care precizează metodele sale de lucru, rezultatele preconizate și detaliile cu privire la punerea în aplicare a învățării comparative;
- (g) promovează și desfășoară schimburi de bune practici cu privire la identificarea tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare și cu privire la dezvoltarea de inițiative care să garanteze că acești tineri dobândesc competențele necesare pentru a pătrunde și a rămâne pe piața muncii.

În ceea ce privește inițiativele prevăzute la litera (a) de la primul paragraf, analiza comparativă utilizează indicatorii definiți în anexă. De asemenea, rețeaua participă în mod activ la punerea în aplicare a acestor activități prin schimbul de date, cunoștințe și practici. Statele membre își păstrează competența de a decide dacă se vor angaja în mod voluntar în exercițiile suplimentare de evaluare comparativă în domenii altele decât cele enumerate la litera (a) punctele (i)-(iv);

(2) Rețeaua stabilește un mecanism de raportare referitor la inițiativele menționate la alineatul (1). În aplicarea mecanismului respectiv, membrii rețelei transmit anual un raport consiliului de administrație.

Articolul 5

Cooperare

Rețeaua inițiază cooperarea cu părțile interesate relevante de pe piața forței de muncă, inclusiv cu alți furnizori de servicii în materie de ocupare a forței de muncă și, după caz, cu parteneri sociali, organizații care reprezintă persoanele șomere sau categoriile vulnerabile, organizațiile neguvernamentale a căror activitate este asociată cu ocuparea forței de muncă, autoritățile locale și regionale, rețeaua europeană pentru dezvoltarea politicilor de orientare de-a lungul vieții și serviciile private de ocupare a forței de muncă, prin implicarea acestora în activitățile relevante și la reuniunile rețelei, precum și prin schimbul de informații și de date.

Articolul 6

Funcționarea rețelei

(1) Rețeaua este administrată de un consiliu de administrație. Statele membre desemnează în consiliul de administrație un membru și un supleant din conducerea superioară a propriului SPOFM. Comisia desemnează la rândul său un membru și un supleant în consiliul de administrație. Supleanții din cadrul consiliului de administrație îi înlocuiesc pe membrii acestuia ori de câte ori este necesar.

EMCO desemnează, din rândul membrilor săi și în conformitate cu regulamentul său de procedură, un reprezentant cu statut de observator în consiliul de administrație, cu excepția sesiunilor restrânse ale consiliului de administrație. Consiliul de administrație se poate reuni în sesiuni restrânse, cu participarea unui membru din partea fiecărui stat membru și a unui membru din partea Comisiei, cu excepția acelor puncte de pe ordinea de zi care privesc programul anual de lucru. Regulamentul de procedură al consiliului de administrație furnizează detalii suplimentare privind utilizarea sesiunilor restrânse.

(2) Consiliul de administrație numește un președinte și doi vicepreședinți din rândul membrilor numiți de statele membre. Președintele este reprezentantul rețelei. Vicepreședinții țin locul președintelui, ori de câte ori este necesar.

(3) Consiliul de administrație adoptă, prin decizie unanimă, regulamentul său de procedură. Regulamentul respectiv include, printre altele, procedurile decizionale ale consiliului de administrație, precum și dispozițiile privind numirea și durata mandatului președintelui și vicepreședinților consiliului de administrație.

- (4) Consiliul de administrație adoptă, prin decizia majorității:
- (a) programul de lucru anual al rețelei, inclusiv înființarea de grupuri de lucru și regimul lingvistic al reuniunilor rețelei;
  - (b) cadrul tehnic pentru îndeplinirea activităților de analiză comparativă și de învățare reciprocă, ca parte a programului de lucru anual al rețelei, inclusiv metodologia învățării comparative pe baza indicatorilor pentru analiza comparativă, astfel cum figurează în anexa la prezenta decizie, pentru a compara performanța SPOFM, variabilele contextuale, cerințele privind comunicarea datelor și instrumentele de învățare folosite în cadrul programului integrat de învățare reciprocă;
  - (c) raportul anual al rețelei. Raportul respectiv este transmis Parlamentului European și Consiliului și se publică.
- (5) Consiliul de administrație este asistat de un secretariat pus la dispoziție de Comisie și care funcționează în cadrul acesteia. Secretariatul pregătește, în cooperare cu președintele și vicepreședinții, reuniunile consiliului de administrație, programul de lucru anual și raportul anual al rețelei. Secretariatul cooperează îndeaproape cu secretariatul EMCO.

Articolul 7

Sprijinul financiar acordat acestei măsuri de încurajare

Resursele globale pentru punerea în aplicare a prezentei decizii sunt stabilite în cadrul secțiunii PROGRESS/ocuparea forței de muncă din EaSI, iar creditele anuale aferente sunt autorizate de către Parlamentul European și Consiliu în limitele cadrului financiar.

Articolul 8

Modificarea anexei privind indicatorii pentru analiza comparativă

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 9, pentru modificarea anexei privind indicatorii pentru analiza comparativă.

Articolul 9

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 se conferă Comisiei pentru perioada cuprinsă între 17 iunie 2014 și 31 decembrie 2020.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 intră în vigoare numai în cazul nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 10

Revizuire

Până la 18 iunie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind aplicarea prezentei decizii. Raportul evaluează, în special, măsura în care rețeaua a contribuit la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 3 și dacă aceasta și-a îndeplinit sarcinile. De asemenea, acesta evaluează modul în care analiza comparativă în domeniile menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv) a fost elaborată și pusă în aplicare de rețea.

*Articolul 11***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 12***Destinatari**

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXĂ

INDICATORI PENTRU ANALIZA COMPARATIVĂ

- A. Indicatorii cantitativi pentru cele domenii enumerate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv):
1. contribuția la reducerea șomajului pentru toate categoriile de vârstă și pentru categoriile vulnerabile:
    - (a) cazurile de tranziție de la șomaj la ocuparea unui loc de muncă în funcție de categoria de vârstă, sex și nivelul de calificare, ca proporție din numărul total al șomerilor înregistrați;
    - (b) numărul de persoane care ies din evidențele SPOFM privind șomajul, ca proporție din numărul total al șomerilor înregistrați;
  2. contribuția la reducerea duratei șomajului și la reducerea inactivității, astfel încât să se abordeze șomajul pe termen lung și șomajul structural, precum și excluziunea socială:
    - (a) durata tranziției către ocuparea unui loc de muncă, cuprinsă, de exemplu, între 6 și 12 luni de șomaj, în funcție de categoria de vârstă, sex și nivelul de calificare ca proporție din totalul cazurilor de tranziție către ocuparea unui loc de muncă din registrul SPOFM;
    - (b) numărul de înscrieri în registrul SPOFM de persoane anterior inactive, ca proporție din totalul înscrierilor în registrul SPOFM funcție de categoria de vârstă și sex;
  3. ocuparea posturilor vacante (inclusiv prin mobilitatea voluntară a forței de muncă)
    - (a) posturile vacante ocupate;
    - (b) răspunsuri la ancheta Eurostat privind contribuția SPOFM la găsirea locului de muncă actual al respondenților;
  4. satisfacția clienților în raport cu serviciile SPOFM:
    - (a) nivelul general de satisfacție în rândul persoanelor care caută un loc de muncă;
    - (b) nivelul general de satisfacție în rândul angajatorilor.
- B. Domenii de analiză comparativă prin evaluarea calitativă internă/externă a factorilor de stimulare a performanțelor pentru domeniile enumerate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iv):
1. gestionarea strategică a performanțelor;
  2. proiectarea unor procese operaționale precum direcționarea și stabilirea de profiluri în mod eficient pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă și utilizarea individualizată a unor instrumente active pe piața muncii;
  3. activarea și gestionarea durabilă a tranzițiilor;
  4. relațiile cu angajatorii;
  5. proiectarea și punerea în aplicare pe baza unor date concrete a serviciilor SPOFM;
  6. gestionarea eficientă a parteneriatelor cu părțile interesate;
  7. alocarea resurselor SPOFM.
-